

УДК 373.3.015.31:78

MUSICAL AND CREATIVE ACTIVITY AS A FACTOR IN ENSURING THE DEVELOPMENT OF STUDENTS OF PRIMARY EDUCATION

МУЗИЧНО-ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

Олена Зубарева

кандидат філософських наук, доцент,
E-mail: olenazubarieva25@gmail.com
ORCID ID 0000-0002-8522-821X
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», Україна

Olena Zubarieva

Ph.D. of Philosophical, Associate Professor
E-mail: olenazubarieva25@gmail.com
ORCID ID 0000-0002-8522-821X
SHEI "Donbas State Pedagogical University", Ukraine

ABSTRACT

The task of increasing the effectiveness of education in the difficult conditions of the constantly growing volume of information, which dictates the search for new solutions, is relevant today. Music classes have not only a developing, but also a corrective effect. The article examines the results of research that describes the impact of music classes on the cognitive development of children of primary school age. It is theoretically substantiated that music lessons can contribute to the development of oral and written speech, reading skills, memory, intelligence, and regulatory functions. Taking into account the experience of foreign education, it was established that continuous musical education, which includes learning to play musical instruments and sing, can have a beneficial effect on the cognitive development of a junior high school student. In this study, attention is focused on the inextricable connection between music lessons and the development of students' cognitive sphere. The importance of types of musical activity that allow for a positive influence on the formation of intellectual skills of younger schoolchildren, such as music making, singing, musical and rhythmic creativity, is defined and theoretically substantiated. Based on the analysis of psychological and pedagogical literature, it can be concluded that the musical and creative activity of children of primary school age has a beneficial effect on the development of their cognitive sphere, has therapeutic and educational possibilities, activates emotional and thought processes, enriches life, artistic and musical experience students of primary education.

Key words: *musical art, musical education, musical creative activity, playing musical instruments, singing.*

Актуальність теми. Однією з актуальних завдань сучасної освіти є необхідність формування інтелектуальних умінь, що забезпечують розвиток усієї когнітивної сфери школярів, причому цей процес необхідно починати вже в молодшому шкільному віці, коли дитина відкрита для освоєння нових освітніх завдань, що дозволяють справлятися з великим потоком інформації. Ці завдання можуть бути успішно вирішені за допомогою музичного мистецтва. Музика торкається емоційності і чуттєвості, впливає на підсвідомість людини, тим самим сприяє розвитку особистості. Адже саме молодший шкільний вік

сприятливий у розвиток духовної культури учня. Тому важливо не прогаяти час для інтенсивного формування цих важливих якостей особистості.

Музичне мистецтво в початковій школі є одним із предметів, який забезпечує освоєння мистецтва як духовної спадщини людства. Досвід емоційно-образного сприйняття музики, знань та вмінь, набутих при вивченні музичного мистецтва, початкове оволодіння різними видами музично-творчої діяльності є фундаментом навчання на подальших сходинках загальної освіти, що забезпечує залучення учнів до світу мистецтва та розуміння нерозривного взаємозв'язку музики з життям. На уроках музичного мистецтва головним є не придбання теоретичних знань, а розширення інтонаційно-образного багажу дитини, розвиток її емоційного відгуку на музику, формування сталого інтересу до музичного мистецтва як частини життя. Отже, весь спектр форм і методів необхідно направити на те, щоб дати можливість кожній дитині відчувати радість від спілкування з музикою, від творчого самовираження, від відчуття насолоди музичною творчістю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Найбільш продуктивним періодом освоєння інструментального музикування є сензитивний період дитинства, саме на знанні вікових психологічних особливостей дітей побудовано методики раннього музичного виховання зарубіжної педагогічної системи, у тому числі К. Орфа, Е. Жак-Далькроза, М. Монтесорі, Ш. Судзукі, Р. Штайнера.

Вивчення музичних здібностей є актуальною темою у психології, що вивчалася науковцями О. Коваль, Р. Стенберг та ін. Розвиток музичних здібностей відбувається у процесі занять музичним мистецтвом, які дуже поширені у дошкільному та молодшому шкільному віці в нашій країні та за кордоном, через що актуальним стає питання, як ці заняття впливають на розвиток дитини. Педагогічні аспекти творчих здібностей розглядали І. Зязюн, О. Музика, О. Рудницька, С. Сисоева та ін. Проблеми вокального виховання дітей були предметом спеціального розгляду в наукових працях О. Лобової, О. Лободи, Д. Плетенської, І. Хомич, Ю. Юцевича та ін. Дослідження зарубіжних вчених П. Купера, М. Ліпполіс, Д. Мюллензіфен, К. Фрілер, Б. Матарреллі, П. Вууст, Р. Кассібба, Е. Браттико показали, що заняття музикою пов'язані з поліпшенням когнітивних навичок. Відомо, що люди з більшою музичною підготовкою мають значну перевагу в завданнях, що вимагають сприйняття та розрізнення висоти звуку, ритму та мелодії. Це означає, що існує суттєва кореляція між навчанням музики та когнітивними здібностями, відомими як «близькі здібності», що розвиваються на уроках музичного мистецтва.

Формулювання цілей (мета) статті, постановка завдання. Теоретично обґрунтувати вплив музичного мистецтва та музично-творчої діяльності на розумовий, мовний, емоційний розвиток здобувачів початкової освіти. Виокремити види музично-творчої діяльності, що впливають на розвиток здобувачів початкової освіти. Для досягнення поставленої мети нами вирішено такі завдання:

1. Вивчення літератури та інтернет-ресурсів за темою.
2. Виділити основні види музичної діяльності на уроці музичного мистецтва, що сприяють розвитку здобувачів початкової освіти.

3. Визначити який вплив має музична діяльність на розумові здібності та емоційний стан здобувачів початкової освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У зв'язку зі зростаючим тиском на школярів щодо вимог досягнення високих академічних результатів, опанування музичного мистецтва та його видів діяльності ніколи не було таким цінним. Окрім радості що дають спів, музикування, це ще і розслаблююча терапія для дитини та виховання самостійності та впевненості у собі. Оскільки сучасна шкільна освіта є занадто вербальною, тобто зосереджена на лівій півкулі мозку, спілкування з музикою живить праву півкулю мозку, що робить дитину більш урівноваженою та надає змогу розвинути і академічний потенціал. При виконанні музично-творчих завдань у дитини природньо розвиваються самодисципліна та самомотивація, що можуть допомогти досягти успіху в навчанні та інших життєвих сферах, а також дитина набуває музичних здібностей. О. Лобода зазначає, що у музично-педагогічній практиці під основними музичними здібностями розуміють музичний слух, почуття ритму та музичну пам'ять (Лобода, 2019)

Існує багато доказів того, що прослуховування класичної музики дітьми з раннього віку слугує інтелектуальному розвитку. Якщо так працює тільки слухання музики, можна припустити наскільки ефективним може бути навчитися грати цю музику, коли поєднуються фізичний та розумовий процеси (Atarah, Douglas, 2012). Гра на музичному інструменті – це фізична діяльність, в якій задіяні інтелект та емоції, вона робить людину комунікабельнішою, тому що виконавець навчається знаходити контакт зі слухачами. Гра на музичному інструменті привчає дитину до щоденної праці, виховує у неї терпіння, силу волі та посидючість, удосконалює емоції, дає особливе бачення навколишнього світу. Музика вчить не лише слухати, а й чути, не лише дивитися, а й бачити, а бачачи й чуючи, відчувати. Гра на музичному інструменті вчить дитину не лише бачити, а й відтворювати побачене, не лише чути, а й уявляти те, що чуєш.

Навчання музиці включає короткотривалу пам'ять і довготривалу пам'ять, а оскільки для цього потрібен час для практики, воно включає інтеграцію слухової та візуальної інформації в тимчасові рамки. Виявлення зв'язку між навчанням музиці та розумовими здібностями, такими як лінгвістичні здібності, зорово-просторове мислення, плавне мислення та швидкість обробки інформації, ставить складні питання, що стосуються основних причин та механізмів розвитку (Mariangela Lippolis, Daniel Müllensiefen, Klaus Frieler, Benedetta Matarrelli, Peter Vuust, Rosalinda Cassibba and Elvira Brattico, 2022). Для музичної діяльності потрібна сенсорно-моторна активність, що спричиняє активацію всіх вищих психічних функцій. Можливий механізм впливу музичних занять на когнітивну сферу полягає в тому, що і групові, і індивідуальні заняття музикою вимагають активної роботи регуляторних функцій, розвиток яких необхідний для успішного когнітивного розвитку та навчальної діяльності. Отже, музика розвиває всі види сприйняття: зорове, слухове, чуттєве і всі види пам'яті: зорову, слухову, моторну, образну, асоціативну. Гра на музичному інструменті тренує як слухове, звукове, тактильне сприйняття, так і моторику – все це робить довгострокові зміни у мозку. Навчання гри на музичному інструменті – складне завдання, яке залежить від когнітивних процесів, таких як увага, координація,

слухові, моторні навички та пам'ять. Цілком можливо, що реалізація цих здібностей через музичне навчання призводить до когнітивних покращень, які впливають на все життя людини. Навчання гри на музичних інструментах покращує увагу та пам'ять у дітей. Музично натренований дитячий мозок більш активний у областях, які пов'язані зі слуховим кодуванням інформації, контролем уваги та виконавчими функціями. Всі ці функції безпосередньо пов'язані з покращенням навичок читання, підвищеною психологічною стійкістю, креативністю та кращою якістю життя в цілому.

Інший механізм, за рахунок якого музичні заняття потенційно впливають на когнітивну сферу дітей, полягає в тому, що музичні заняття можуть забезпечувати ситуацію психологічного комфорту, сприяти гармонізації емоційного фону, знижувати тривожність, що створює сприятливий ґрунт для когнітивного розвитку.

Дослідження психологів показали, що заняття дітей музикою та навіть просте прослуховування музичних творів сприяють розвитку дитячого мозку. В той же час інші дослідження показали, що якщо батьки слухають з дітьми музику, співають пісні або танцюють, це позитивно позначається на взаєминах між ними. В умовах війни, що пов'язана із російською агресією, музика застосовується психотерапевтами для емоційного лікування дітей та дорослих. Оскільки проблем емоційного розвитку такі як неврози, відхід від реальності у світ власних переживань, незадоволеність базових потреб у любові, прийнятті, відсутності душевного тепла зазнали багато дітей у цей важкий час, дорослі мають обов'язково піклуватися про ментальне здоров'я та психологічний стан дітей, створювати гарний настрій та щасливі миті для того, щоб діти не втратили своє дитинство. Дослідження показали, що прослуховування музики може зменшити занепокоєння, кров'яний тиск та біль, а також покращити якість сну, настрої, розумову активність та пам'ять.

Правильний вибір музики для слухання чи виконання позитивно впливає на психічний стан як дорослого, так і дитини (зниження почуття тривоги, зростання активності і товариськості, ефективності асоціативних процесів, актуалізація ресурсних станів), викликає значні й інтенсивні переживання, сприяє появі феномена катарсису – очищення, оздоровлення. Процес сприйняття і психологічного впливу музики опосередковується дією таких факторів: семантична оцінка музики та індивідуального стану після її прослуховування; музичні асоціації, що представляють собою мову музичних образів; неусвідомлена значимість і інтенсивність переживання музичного твору (Дудик, 2021).

Спеціально організований музично-освітній процес має великий потенціал. Музика має забарвлення і силу звуку, ритмічно та інтонаційно організована, може стати особливим змістом людського переживання, а не тільки засобом звернення до інших людей, за певних умов вирішувати музично-терапевтичні завдання та проблеми (Матяшук, Шумська, 2019).

Музичне мистецтво – це універсальна виховна система, котра націлена на оптимізацію процесу власного розвитку особистості. Чинне місце у музичному вихованні належить фольклору. Музика сприяє самореалізації, розвитку індивідуальності та пізнанні себе, забезпечуючи відчуття душевного спокою та

комфорту, вона знімає втому і заряджає позитивною духовною енергією творчу молодь (Малашевська, Лазука, 2020).

Педагогічна практика довела, що зрозуміти мистецтво можна тільки з позиції співтворця, коли дитина сама проходитьиме той шлях, який проходив композитор чи виконавець. Досягнення мети повноцінного музично-естетичного виховання можливе лише через дитяче музичне виконавство. Тому музична освіта дітей продовжується іще одним видом музичної діяльності, що грає важливу роль у музичному та особистісному розвитку дитини – співом. У співі, як і в інших видах музичної діяльності, дитина може активно виявити своє ставлення до музики. Співочий голос порівнюють із музичним інструментом, яким дитина може користуватися змалку. Виразне виконання пісень допомагає яскравіше і поглиблено переживати їх зміст, викликати естетичне ставлення до музики, до дійсності. У співі реалізуються музичні потреби дитини, оскільки знайомі та улюблені пісні можна виконувати за своїм бажанням у будь-який час.

Музично-естетичне виховання та вокально-технічний розвиток школярів повинні йти взаємопов'язано та нерозривно, починаючи з наймолодших класів та чільне місце в цьому процесі належить співу. Спів – найдоступніша виконавська діяльність школярів. У процесі навчання співу вирішуються багато проблем, які необхідні для естетичного розвитку людини. Це розширення музичного кругозору, формування музичного та художнього смаку, розвиток співочої культури школярів, виховання духовного світу учнів, становлення їхнього світогляду, формування майбутньої особистості. Нові наукові дослідження у галузі музичної педагогіки свідчать, що вокальне виховання впливає і на розумовий розвиток особистості дитини. Досить зазначити, що виховання слуху і голосу позначається на формуванні мовлення та на фізичному здоров'ї дітей.

Спів на уроках музики – це така система загального співочого виховання дітей у школі, яка дозволяє музично виховати всіх дітей, включаючи найслабших, допомагає стати музично грамотними. Заняття вокалом сприяють покращенню психічного та емоційного стану дитини, що дуже важливо для підростаючого покоління. Регулярні заняття співом тренують дикцію дитини, внаслідок чого мова малюка стає чіткою, послідовною, без дефектів. У сфері музичної психології спів розглядають як одну з форм музикотерапії, що впливає на виникнення різних емоційних станів. Спів здатний покращувати настрій, утихомирювати, заспокоювати. У дітей, що співають, виробляється стресостійкість, формується врівноважений характер. Заняття ж хоровим співом дозволяють створити середовище для вияву та розвитку музичних здібностей дітей молодшого шкільного віку: музичного слуху, пам'яті, почуття ритму, інтонації.

Вирішення завдань музичного виховання у школі можливе лише за умов досягнення школярами художнього виконання репертуару. Таке виконання вимагає оволодіння вокально-хоровими навичками та вміннями як засобами виразності.

Отже, можна виділити такі основні види музичної діяльності на уроці музичного мистецтва, що сприяють розвитку здобувачів початкової освіти:

– Хоровий спів, метою якого є формування всіх основних співочих понять та умінь, розвиток співочого голосу, що сприяє розвитку здорового голосового апарату.

– Сприйняття музики, як вид діяльності на уроках музичного мистецтва – це аналіз із дітьми музичних творів, встановлення зв'язку між загальним характером музики та використаними композитором засобами виразності. Аналіз музичного твору сприяє розвитку слуху, спостережливості, розуміння засобів музичної виразності.

– Музично-ритмічна творчість, спрямована на формування умінь виявляти, передавати у рухах характерні особливості музичного образу. Музична гра – провідна форма організації ритмічних рухів, що розвивають почуття метроритму.

– Вокальна імпровізація, що сприяє творчому розвитку музичних здібностей. В імпровізації дитина розкріпається, не боїться заспівати її неправильно. У результаті створюються умови розкриття вокально-слухових здібностей.

– Драматизація – один із найцікавіших і найулюбленіших моментів на уроці – це розігрування сюжетів пісень та віршів. Розвиток творчих здібностей відбувається у процесі освоєння ігрових ролей, вміння слухати та емоційно відгукуватися на музику.

Успіх роботи вчителя музичного мистецтва у вирішенні завдань загальної музичної освіти багато в чому залежить від того, наскільки глибоко він усвідомлює виховне значення хорового співу, володіє методами та прийомами співочого розвитку школярів, знає особливості дитячого голосу, вміє організувати роботу з освоєння пісенного матеріалу. Успішність вокально-хорової роботи під час уроків музики залежить багато в чому від таланту та професіоналізму самого вчителя.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Згідно з низкою досліджень, музично-творча діяльність може сприяти розвитку навичок читання, словникового запасу, мовних навичок загалом. При цьому навіть короткострокова програма навчання з використанням музики може допомогти дітям у розвитку навичок письма та знанні орфографії. Дослідники припускають, що мовні навички дітей розвиваються завдяки заняттям музикою за рахунок того, що ці заняття потребують слухової уваги та аналізу одиниць звукового потоку (Hallam, 2017). Крім того, і музиці, і мовленню притаманні комунікативність, ритмічність, інтонування, фразування, темп тощо.

Отже, рекомендується віддавати перевагу саме систематичній музичній освіті: регулярним, тривалим (більше року) заняттям музичним мистецтвом (гра на музичних інструментах, співи та ін.) в індивідуальному та груповому форматі. Вчителям музики та всім дорослим, які використовують з дітьми музику для навчання та гри, слід забезпечити позитивний емоційний фон музичних занять та доброзичливу атмосферу, які сприятимуть підтримці мотивації до музично-творчої діяльності в початковій школі, розвиватимуть слух та почуття ритму, музичний смак, покращать пам'ять – оскільки дитині потрібно запам'ятовувати мелодію, текст, паузи, ритм та інше, що сприяє розвитку здібностей до імпровізації, стимулює мовну активність – у процесі співу дитина

не просто чітко промовляє слова, а співає їх, нормалізують, розвивають та покращують дихальну функцію – уроки співу дуже ефективні при астмі, ефективно усувають мовні порушення – під час співу дитина перестає заїкатися, розвивають комунікативні здібності, уважність, доброзичливість, уміння працювати у колективі та індивідуально, розкріпачують, усувають комплекси та страхи. Молодший шкільний вік важливий для оволодіння музичною культурою. Якщо в процесі музичної діяльності розвивається музично-естетичну свідомість дітей, це має велике значення для подальшого розвитку та духовного становлення.

ДЖЕРЕЛА І ЛІТЕРАТУРА

Atarah Ben-Tovim, Douglas Boyd (2012). *The Right Instrument for Your Child* Paperback.

Дудик Р. В. (2021). Особливості впливу класичної музики на формування особистості дітей. *Педагогічні науки: теорія та практика*. <https://doi.org/10.26661/2522-4360-2020-2-29>

Лобода О. Є. (2019). Категорії "творчість" і "музичні здібності": психологічний та педагогічний підходи. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14 : Теорія і методика мистецької освіти*.

Малашевська І.В., Лазука М.М. (2020). Вплив музики на формування особистості молодого покоління. *Збірник наукових праць: педагогічні науки. Випуск 93*.

Mariangela Lippolis, Daniel Müllensiefen, Klaus Frieler, Benedetta Matarrelli, Peter Vuust, Rosalinda Cassibba and Elvira Brattico. (2022). Learning to play a musical instrument in the middle school is associated with superior audiovisual working memory and fluid intelligence: A cross-sectional behavioral study URL: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2022.982704/full>

Матяшук О. М., Шумська В. С (2019). Психологічні аспекти впливу музичного мистецтва на формування національної свідомості особистості. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*.

Sternberg R.J. (2020). Toward a theory of musical intelligence. *Psychology of Music*. URL: <http://doi.org/10.1177/0305735620963765>

Hallam S. (2017). The impact of making music on aural perception and language skills: a research synthesis. *London Review of Education*. URL: <http://doi.org/10.18546/LRE.15.3.05>

REFERENCES

Atarah Ben-Tovim, Douglas Boyd (2012). *Right Instrument for Your Child* Paperback.

Dudik R. St (2021). Osoblyvosti vplyvu klasychnoyi muzyky na formuvannya osobystosti ditey. *Pedahohichni nauky: teoriya ta praktyka*. <https://doi.org/10.26661/2522-4360-2020-2-29>

Loboda O. YE. (2019). Katehoriyi "tvorchist'" ta "muzychni zdibnosti": psykholohichnyy ta pedahohichnyy pidkhody. *Naukovyy zhurnal NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriya 14: Teoriya i metodyka mystets'koyi osvity [in Ukrainian]*.

Malashevs'ka I.V., Lazuka M.M. (2020). Vplyv muzyky na formuvannya osobystosti molodoho pokolinnya. Zbirnyk naukovykh prats': pedahohichni nauky. Vypusk 93.

Mariangela Lippolis, Daniel Müllensiefen, Klaus Frieler, Benedetta Matarrelli, Peter Vuust, Rosalinda Cassibba and Elvira Brattico. (2022). Learning to play a musical instrument in the middle school is associated with superior audiovisual working memory and fluid intelligence: A cross-sectional behavioral study URL: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2022.982704/full>

Matyashchuk O. M., Shums'ka V. S (2019). Psykholohichni aspekty vplyvu muzychnoho mystetstva na formuvannya natsional'noyi svidomosti osobystosti. Pedahohika formuvannya tvorchoyi osobystosti u vyshchiiy i zahal'noosvitniy shkolakh.

Sternberg R.J. (2020). Toward a theory of musical intelligence. *Psychology of Music*. URL: <http://doi.org/10.1177/0305735620963765>

Hallam S. (2017). The impact of making music on aural perception and language skills: a research synthesis. *London Review of Education*. URL: <http://doi.org/10.18546/LRE.15.3.05> [in English].

АНОТАЦІЯ

Актуальним на сьогодні є завдання підвищення ефективності освіти у складних умовах постійно зростаючого обсягу інформації, що диктує пошук нових рішень. Саме шкільний предмет «Музичне мистецтво» має широкі можливості в індивідуально-особистісному розвитку дитини як суб'єкта культури. Це зумовлено поліфункціональністю музичного мистецтва, яке одночасно, як і будь-який інший вид мистецтва, виконує пізнавальну, комунікативну та естетичну функції. Безпосередній і тісний зв'язок музики з навколишньою дійсністю дає можливість виховувати та розвивати у дітей вміння порівнювати та зіставляти явища, що сприяє розвитку їх пізнавальних інтересів. Заняття музикою мають не тільки розвиваючий, а й корекційний вплив. У статті розглянуто результати досліджень, у яких описується вплив занять музикою на когнітивний розвиток дітей молодшого шкільного віку. Теоретично обґрунтовано, що заняття музикою можуть сприяти розвитку усного та писемного мовлення, навичок читання та математичних навичок, пам'яті, інтелекту, регуляторних функцій. Встановлено, що вплив занять музикою на розвиток когнітивної сфери пов'язаний також із супутніми факторами: участю батьків у заняттях музикою та домашнім музичним середовищем. Крім того, з'ясовано, що саме постійна музична освіта, що включає саме навчання гри на музичних інструментах, співу може благотворно вплинути на когнітивний розвиток молодшого школяра. У цьому дослідженні увага сконцентрована на нерозривному зв'язку занять музикою та розвитком когнітивної сфери учнів. Визначено та теоретично обґрунтовано значення видів музичної активності, що дозволяють позитивно впливати на формування інтелектуальних умінь молодших школярів, такі як музикування, спів, музично-ритмічну творчість. На підставі проведеного аналізу психолого-педагогічної літератури можна зробити висновок про те, що музично-творча діяльність дітей молодшого шкільного віку сприятливо впливає на розвиток їхньої когнітивної сфери, має терапевтичні та виховні можливості, активізує

емоційно-мисленнєві процеси, збагачує життєвий, художній та музичний досвід здобувачів початкової освіти.

Ключові слова: музичне мистецтво, музичне виховання, музична творча діяльність, гра на музичних інструментах, спів.

УДК 378.016:[37:39]:373.2.011.3-051

THE EDUCATIONAL DISCIPLINE “PEDAGOGY OF FAMILY UPBRINGING” IN THE SYSTEM OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE EDUCATORS OF CHILDREN OF PRESCHOOL AGE IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF THE INSTITUTION OF HIGHER EDUCATION

НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА «ПЕДАГОГІКА РОДИННОГО ВИХОВАННЯ» В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Неля Кривошея

кандидат педагогічних наук, доцент,
E-mail: NelyaKrivosheya@gmail.com
ORCID 0000-0002-2892-0779
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», Україна

NelyaKryvosheia

Ph.D. in Pedagogy, Associate Professor,
E-mail: NelyaKrivosheya@gmail.com
ORCID 0000-0002-2892-0779
SHEI “Donbas State Pedagogical University”, Ukraine

Рима Герасина

здобувач 2 (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 012 Дошкільна освіта
E-mail: rymmaherasina@gmail.com
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», Україна

Rymma Herasina

applicant of 2 (master's) level higher education on specialty 012 Pre-school education
E-mail: rymmaherasina@gmail.com
SHEI “Donbas State Pedagogical University”, Ukraine

ABSTRACT

The article updates the problem of professional training of the applicants of the first (bachelor's) level of higher education in Specialty 012 Preschool Education through the educational discipline “Pedagogy of Family Upbringing” in the educational process of the institution of higher education. It is noted that “Pedagogy of Family Upbringing” together with other educational components contributes to the formation of general and special competences for the performance of professional tasks and duties of an educational and innovative nature in the field of preschool education and the ability to implement practical learning results in independent professional activities. It is emphasized that the training of future specialists in preschool education to work with families involves among applicants the formation of professional and pedagogical knowledge (psychological and pedagogical foundations of family upbringing, trends in the upbringing of a child in the family, etc.), abilities (to organize educational activities with the child and his/her family based on a